

Борба

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 г.

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
ОК на Отечественния фронт ТЪРНОВО

Брой 42 Четвъртък, 6 април 1972 г.

(3162)

Год. XXIX

Цена 2 стотинки

ВСЕКИ ДЕН — ПО 3 000 ДЕКАРА!

Големите възможности на окръга • Напълно да използваме геташите и подземните води • В близките дни — да бъдат поляти 50 000 дека есенници • Какви препоръки бяха направени още на окръжното съвещание в Павликени

Тази година необикновено рано започна пролетното засушаване и затрудни развитието на есенните култури. Не се ли даде навремени отпор на сушата, съществуваша сериозна опасност от селското стопанство да не се подучи предвидената реколта, с което ще се напее щета и на другите отрасли. Ето защо е необходимо да се действа бързо в отговор на постановлението на Министерския съвет за организиране на борбата против засушаването и за предотвратяване на отрицателните последици от него.

В окръга възможностите за водене на успешна борба със засушаването са значителни. Вече е създадена необходимата стройна организация. Изграден е окръжен щаб, определени са отговорници за всеки аграрно-промишлен комплекс, за всяко стопанство, утвърждават се щабове в общините. Успоредно с организацията обаче трябва да се извърши най-широка мобилизация на силите за най-резултатно използване на техните и подземните води, а също така на поливните съоръжения, за цялостно използване на съществуващите възможности против засушаването.

На състоялото се във вторник окръжно съвещание в Павликени, първият секретар на Окръжния комитет на Партията Димитър Стоянов пределно ясно определи основните задачи, които следва най-скоро да се решат. Необходимо е преди всичко в близките дни да бъдат поляти 50 000 дека есенници и да се създаде такава организация, която да осигурява всекидневно поливането на 3000 дека площи.

От всяко кооперативно и държавно земеделско стопанство се изисква да разполага с конкретни план за действие, предприемащи мерки за борба със сушата и компенсирани на щетите от нея. Това означава да се

постави в изправност наличната поливаческа техника, да бъдат комплектовани поливаческите бригади и звена и да се пристъпи към денонощно поливане, като се определят съответните смети. Много важно е сред поливачите да се разгори съревнование като се поощряват и награждават най-добрите. Наложително е час по-скоро да завърши почистването и ремонтите на каналната мрежа, за което да се работи на удължен работен ден. Най-добре е държавната техника по-бързо да се изнесе навън и ремонтът да се върши на място.

В борбата със засушаването следва да бъдат използвани всички възможности и се води с целия комплекс от агротехнически мероприятия. Особено значение е дава се на изграждането на царевичата да бъде засята в най-благоприятния срок, да се спазва технологията при почвената обработка. Стремелът трябва да бъде от поливните 175 000 дека в окръга да се получат по 800—900 килограма царевича. Съобразно обстановката сега навсякъде са предпочитани плитките обработки. Заравняването на дълбоката оран, унищожаването на плевелите, всички мероприятия, насочени към запазване на подземната влага са сигурен път за предотвратяване на загубите, които могат да нанесат засушаването.

Успоредно с всичко това като значителен резерв за компенсирани на загубите трябва да се използват земените, които не заемат много площ, а са високо ефективни и имат широк вътрешен и външен пазар. Нужно е да се прецени какви разходи разполага всяко стопанство и какви площи може да засее, като за предпоставка са коренишните и бамбата — една култура твърде устойчива на сушата. В сушави години сериозен резерв са и лозята. За образованото им поддържане и получаване на високи добиви съществуват солидни предпоставки — механизация, кадри, богат опит и традиции. Отделянето на повече внимание за онези култури, които могат да надхвърлят плановите добиви е икономически целесъобразно. Най-много обаче ще се очаква от поливните площи, които са голям резерв и затова изискват изключителна грижа.

Селскостопанските труженици, ръководните кадри, специалистите от окръга имат богат опит в борбата против ограничаване пораженията и компенсирани загубите от сушата. Комунистите, сдружени земеделци и комсомолци следва отново да бъдат начело и с личния си пример да покажат обрания на трудов героизъм за преодоляване на природните трудности по пътя за изпълнение на насрещните планове, плана за шестата петилетка и достойно посрещане на Първи май.

Евтим Христов и Доню Петков се грижат за безупречната работа на държавната инсталация в лопер новите блокове на ТКЗС — Обединение. Снимка: Минко МИТЕВ

ТЕХНИЯТ ПРИМЕР — НАШЕ ВСЕКИДНЕВИЕ

Среща с героите на социалистическия труд и носителите на орден „Георги Димитров“

Те дойдоха с обветрени лица, с длани, които криеха дъха на метал и машинно масло, дъха на черна пръст. Дойдоха направо от строителните скелети, от заводските цехове, от безкрайната широта на кооперативните полета. Героите, гордостта на окръга. Тези, които Партията и Правителството са отличили с най-високи награди. Върху техните гърди грееха ордените, а те влизаха в залата мълчаливо, усмихваха се стеснително и никак неловко отпуснаха едрите си ръце върху сукното на масата. Предстоеше разговор между героите на социалистическия труд, но сителите на орден „Г. Димитров“ и редакционните работници.

Имаше нещо, което обединяваше и свързваше орденоносците. Това бе гордостта за напъни, че в най-трудните моменти са се отзовавали там, където Родина е имала най-голяма нужда от тях. Те всички носеха и една благородна тревога, високите отличия тежаха като вдъхновяващ дълг върху сърцата им.

Иван Ненов — герой на социалистическия труд, отдавал много безсъпни нощи и напрегнати трудови дни по различни национални обекти, за да дойде на срещата се бе откъснал от монтажната бригада, която изгражда цеха за минерално-вазни изделия в Полски Тръмбеш.

Той сподели възмущението, което го бе габнало неотдавна в конгресната зала, когато един от делегатите на профсоюзните съюзи простичко но завладалахше безразказно за срещата с един чужденец.

Чужденецът ехидно го запита какво значи, колко струва тази значка върху ревера му. А той гордо, с радостно дръзки пламъчета в очите му отговорил, че цената на такава златна звезда знае само оня, който с две ръце, с една обич, вършил и съвместен в сърцето е воювал за нея. Пак на този конгрес слушал спомените на един съратник на Георги Димитров. Някога вървяли по улиците на полуразрушена София, която още носела раните на тежките бомбардировки. Съзряли двама души приведени над полубогорени греди. „Какво правите? — запитал Г. Димитров. „Как казано, пирици вадим, ще ги изправим и ще послужат за нещо. Времето е такова, в магазините ги няма!“... Тогава Димитров развънчувано споделил: „Ето ги новите стопани на нашата социалистическа родина. С такива хора се върви напред!“

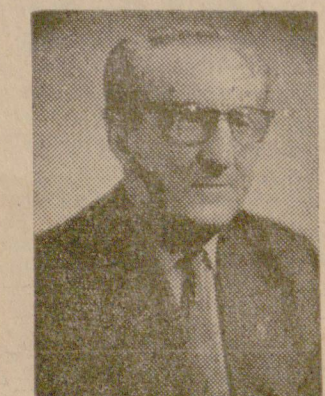
В гласа на Иван Ненов трепна тревога: „Къде го сега този стопанин, който с тесличка вадил пирици?“

Наистина, колко разхвърляни материали гинат по обектите. С каква щедра и безотговорна ръка понякога ние плеем пенни народни богатства. Нима е дълга, че все още край нас има хора, които с нехайно безгрижие заявяват: „И малко да работиш и много — все толкова ще получиш!“ Тези хора не са върхотини на нашето време. И ние трябва да им помогнем! Човек трябва да върви в крак с изискванията на своята епоха.

Ако се намери път до сърцата им, ако ги увлечем със собствения си пример. Гласът на Иван Ненов бе гъвкав: И навсякъде това за вис от нас, орденоносците. Защото хората гледат нас, по нас се равняват!

Колю Александров, носител на орден „Г. Димитров“, строител от 1932 г. е бил на много обекти. От двадесет и три години е в Стройрайона — Горна Оряховица. — И вятър ме е брулил, и дъжд до кости ме е мокрил, но професията си обичам. Боли ме само от едно — като видя как се пилеят понякога дъски, пирици, цимент. Ако са чули остра дума от мен хората ми — за това е било! Когато получим лошокачествен материал и на сън се мисля да се справят с това? Да. Ако се намери път до сърцата им, ако ги увлечем със собствения си пример.

Тодор Колев — герой на социалистическия труд е един от първите в окръга, който започна да работи по примера на знатния съветски механизатор Владимир Первешки. Няколко години наред него вата комплексна бригада е успяла да получи 700—800 кг царевича от дека. Той сравни тежките условия в миналото с грижите, които Партията полага сега за трудещите се.

Държавният съвет е издал указ за награждаване на народния артист Димитър Панов със звание „Герой на социалистическия труд“ по случай 70-годишнината от рождението му и за големите му творчески постижения и заслуги към българското реалистично театрално изкуство.

Ако се намери път до сърцата им, ако ги увлечем със собствения си пример. Гласът на Иван Ненов бе гъвкав: И навсякъде това за вис от нас, орденоносците. Защото хората гледат нас, по нас се равняват!

Колю Александров, носител на орден „Г. Димитров“, строител от 1932 г. е бил на много обекти. От двадесет и три години е в Стройрайона — Горна Оряховица. — И вятър ме е брулил, и дъжд до кости ме е мокрил, но професията си обичам. Боли ме само от едно — като видя как се пилеят понякога дъски, пирици, цимент. Ако са чули остра дума от мен хората ми — за това е било! Когато получим лошокачествен материал и на сън се мисля да се справят с това? Да. Ако се намери път до сърцата им, ако ги увлечем със собствения си пример.

Тодор Колев — герой на социалистическия труд е един от първите в окръга, който започна да работи по примера на знатния съветски механизатор Владимир Первешки. Няколко години наред него вата комплексна бригада е успяла да получи 700—800 кг царевича от дека. Той сравни тежките условия в миналото с грижите, които Партията полага сега за трудещите се.

Роден на 13 юли 1902 година във Велико Търново, народният артист Димитър Панов започва творческия си път преди петдесет години. Играл на множество провинциални и столични сцени, той създава стотици образи, запечатани в съзнанието на десетки хиляди зрители. В репертоара му влизат най-сложните образи от световната класика, съветската и българската драматургия. Корени в изкуството на Димитър Панов са подхранвани от благородната почва на българския народен живот, свързани са дълбоко с неговите борби за щастие и свобода, за изграждането на комунистическо общество.

Вчера на посещение в града и окръга бе делегацията на Индийската комунистическа партия, водена от Радж Бахадур Гор, член на Националния съвет на Индийската комунистическа партия и за местник-секретар на партийния комитет в щата Андхра Прадеш.

Пратениците на Индийската комунистическа партия имаха сретане със секретаря на окръжния комитет на Партията Енчо Енчев, който ги запозна с някои въпроси на партийната работа, икономиката на окръга и изпълнението на задачите, произтичащи от решенията на десетия партиен конгрес, както и с миналото на старата българска столица.

Среща със студентите от окръга в София

Снощи в салона на профсъюзния дом „Георги Димитров“ — София се състоя среща на бюрата на Окръжния комитет на БКП и Комсомола и изпълкома на Окръжния народен съвет със студентите от окръга в столичните висши учебни заведения.

Топло приветствено слово към участниците в срещата произнесе първият секретар на Окръжния комитет на Партията Димитър Стоянов. Той припомни богатото историческо минало на родния край и обстойно се спира на икономическото развитие на окръга в годините на народната власт. Сега нашият край е една огромна стройна телна площадка, подчерта др. Стоянов, в който съотношението между промишлената и селскостопанската продукция е 78:22. С ускорени темпове се развиват и другите клонове на икономиката. Значителни са нашите успехи и в областта на културата. Всичко това ни нарежда на едно от челните места в страната. По промишлена продукция ние заемаме седмо място, а в селското стопанство окръгът се нарежда сред първите окръзи. По броя на културните институти, леки коли и телевизори, разпространението на вестниците и литературата се приближаваме до такива големи градове и окръзи като София, Пловдив и Варна.

Другарят Стоянов говори и за перспективите на окръга през шестата петилетка, за грижата и вниманието на партийното и стопанското ръководство, за по-нататъшното икономическо и социално развитие, за необходимостта от нови кадри — непримирими търсачи на новото. За по-нататъшното развитие на нашия прекрасен край, изтъкна той, ние различаваме и на нашата академична младеж, възторжени утрешни специалисти, на техните знания и младежки ентузиазъм.

Срещата завърши с богата концертна програма на самодейци от окръга.

(Соб. инф.)

ЗА ПРИВЕТЛИВ И БЛАГОУСТРОЕН ГРАД

Вчера се състоя сесия на градския общински народен съвет Велико Търново, която обсъди въпроса за благоустрояването на града през шестата петилетка.

В доклада на Стефан Цонев, зам.-председател на градския общински народен съвет, бяха отчетени извършените мероприятия през последните години за превръщането на уникалния град в още по-привлекателен обект на хилядите туристи.

Посочено беше и какво предстои да се направи от на родния съвет заедно с усилията на градската организация на Отечественния фронт и другите масови организации през годините на шестата петилетка в града и съставните села на общината, за да се създаде подходяща здравословна и културно-битова среда.

Най-важните обекти, които ще бъдат изградени през петилетката, имащи пряка връзка с разглежданя проблем, са панорамният път Русе—Стара Загора, преминаващ през два тунела и четири моста при Велико Търново, водоснабдяването на града чрез язовир „Повковци“ и използване терасите на р. Росица при с. Ресен, подобряване движението на транспортни средства и пътища, чрез подземи, повдигане нивото на река Янтра и други. Много важно обаче е гражданите да поддържат чисти домовете, дворовете, улиците и тротоарите в добър вид да участвуват в хигиенизирането, озеленяването и благоустрояването на града.

Издаващите се направиха редица конкретни предложения и изразиха готовност да участвуват в изпълнението на програмата за благоустрояването, която прие сесията.

(Соб. инф.)

Делегацията на Индийската комунистическа партия

Вчера на посещение в града и окръга бе делегацията на Индийската комунистическа партия, водена от Радж Бахадур Гор, член на Националния съвет на Индийската комунистическа партия и за местник-секретар на партийния комитет в щата Андхра Прадеш.

Пратениците на Индийската комунистическа партия имаха сретане със секретаря на окръжния комитет на Партията Енчо Енчев, който ги запозна с някои въпроси на партийната работа, икономиката на окръга и изпълнението на задачите, произтичащи от решенията на десетия партиен конгрес, както и с миналото на старата българска столица.

След обел гостите посетиха Полски Сеновиц.

Младецки простори

Брой 172, Год. 11

ЗА ДОСТОЙНА СРЕЩА НА КОНГРЕСА

В края на март бюрото на Централния комитет на Комсомола реши свикването на Петинадесети пленум на ЦК на ДКМС XII конгрес на Димитровския комунистически младежки съюз да бъде открит на 25 май 1972 г.

Конгресът ще направи равностепенен за един период, който се характеризира не само с богатството на политическите събития в живота на младежката част от нашата нация, но и с началото на един нов етап в комсомолската дейност. Това бе етапът на изпълнение на Тезисите на Централния комитет на Пар

тията за поврат в комсомолската работа.

В дружествата и организациите се разгърна разнородна по форми и богата по съдържание дейност, обединена в двегодишния окръжен преглед „На класата, на Партията, на Димитровската родина — винаги верни“. Комсомолските комитети насочава младежката към всички направления на труда и ученето, към цяла на издана на младежката държавна и енергия. Наред с проблемите на научно-техническата революция и идеологическото възпитание, дружествата решаваха и въпросите, свързани с во

енно-техническото обучение, художествената самодейност, физкултурата и туризма. Всички те, подчинени на основното изискване в Тезисите — за поврат в работата — намериха отражение в първия етап на комсомолския отчет, който приключи успешно. Тогава се родиха много инициативи, пряко насочени към дружеството, към индивидуалната работа с всеки младеж и де войка, към участието им в изпълнение на решенията на X лг конгрес.

Сега в дните пред XII конгрес, комсомолският отчет, чийто втори етап окръжната организация ще от

чете на 20 май, е обединяващ поток на редица младежки изяви, достоен отговор за първите завоевания на младежите в изпълнение на задачите на шестата петилетка. На Димитровския урок и изпит всеки член на Съюза ще получи обществен атестат за участието си в тях. Комсомолският отчет, който преминава под знака на две светли години — 90 години от рождението на Георги Димитров и 60 години организирано младежко движение, ще бъде политически израз на благодарността към Партията за доверие и топлия й грижи.

Георги Димитров за патриотичното възпитание

Един от най-ярките ралетели за възпитанието на трудещите се и младежта в патриотизъм и интернационализъм е бил Георги Димитров.

След Септемврийското антифашистко въстание през 1923 година той емигрира и скоро застана начело на борбата на международния пролетариат против фашизма и войната.

Като голям марксист-ленинец Димитров доказа и на теория и на практика, че любовта към родината е дълга и силна, а класовата борба на пролетариата против буржоазията.

Георги Димитров бе също временно и велик интернационалист. Със своя пример той доказва, че интернационализмът не противоречи, не изключва патриотизма, не изключва любовта към собственото отечество.

Незабравимият пример на Георги Димитров от Лийпцигския процес се превърна в извор за възпитание в патриотизъм и интернационализъм не само на трудещите се и младежта у нас, но и в цял свят. Пред фашисткия съд той декларира, че се гордее със своя народ: „Аз нямам причини да се срамувам, че съм българин, и аз се гордея, че съм син на българската работническа класа“. Той даде достоен отпор на хитлеристката пропаганда, която силно хули по негов адрес и другарите му Попов и Танев. Печалбата не само му хуеше по всякакъв начин — това ми беше безразлично, но във връзка с мене наричаха и моя български народ „диг“ и „варварски“, наричаха ме „тъмен балкански субект“, „диг българин“, и аз не мога да отмина това с мълчание“. И Димитров произнесе роня прекрасни думи за нашия народ: „Народ, който 500 години живя под чуждо иго, без да изгуби своя език и националност, нашата работническа класа и селяните, които се бориха и се борят против българския фашизъм и за комунизма — такъв народ не е диг и варварски. Диваци и варвари в България са само фашистите“.

Димитров посочи подпата

история като извор за патриотично възпитание. В доклада си пред Седмия конгрес на Коминтерна през 1935 година той осъди националния нигилизъм на левите сектанти в международното комунистическо движение, препоръча широк да се свързва сегашната борба с революционните традиции от миналото.

Като най-добра основа за възпитанието на трудещите се и младежта в България интернационализъм Димитров посочи движението на българо-съветската дружба. „Няма и не може да има здравомислен българин, обичащ своята родина, който да не е убеден, че искреното приятелство със Съветския съюз е не само необходимо за националната независимост и процъфтяването на България, отколкото съюзът и въздухът за всяко живо същество“. Тази постановка на Георги Димитров не е загубила своята актуалност.

Линията на Димитров за възпитание на трудещите се и младежта в патриотизъм и интернационализъм бе последователно прилагана в един от най-тежките и епични периоди на борбата на нашия народ против фашизма. С песента „Жив е той, жив е!“ заставаха пред дулата на полицейските палачи осъдените или бз съд разстреляни патриот-интернационалисти в периода на въоръжената борба 1941—1944 година.

На партизанските знамена бяха изписани имената на най-великите български патриоти — Г. С. Раковски, В. Левски, Хр. Ботев, Г. Бенковски, Хаджи Димитър, Д. Благоев, Георги Димитров, Васил Коляров, Антон Иванов и много други. С тези знамена бе обявена победата на Десети септември 1944 година. Това бе победа на Димитровската линия на Партията. Заветът на Г. Димитров днес вдъхвава милиони български патриоти в борбата за осъществяване на голямата задача — изграждане на развито социалистическо общество.

Васил ПОПОВ

АКТИВНА ДЕИНОСТ

По-възрастните работници посрещнаха скептично решението на комсомолците от консервния комбинат „Република“ в Свищов да се обособят в две младежки ремонтни бригади. Позасегнаха се от този скептицизмът младежите, но не беше време за придряне. Пък и не беше ли най-добре да покажат с работата си „колко пари струват“? Малко им трябваше за срабване. Младите души навсякъде и винаги са близки. И се заредиха дните, в които отчитаха изпълнение на плана все над 120 процента. Тогава заводската комсомолска организация прие обещание — през конгресния месец май — из изпълнението на плана да не бъде по-ниско от 140 процента. В създалата се атмосфера на надпревара най-добрите — Георги Русанов, Калин Ангелов, Ангел Борисов и Георги Караманлиев — при мера си заразяват и останалите. А колко му трябва на младия човек! Важното е да има цел пред себе си.

В разговора със секретарката на организацията в комбината Весела Алексиева се споменаха още куп неща за трудовата, културната и политическата дейност. Комсомолски колектив работи върху темата: „Линия за стерилизирани краставици“, с която ще се представи на V Национален преглед на техническо

то и научно творчество на младежта. Наскоро ще бъде открит и напълно оборуден кабинет за членове на този клуб.

Една трета от колективния изготви насрещния план на предприятието бе съставен от комсомолци. Не го вори ли това за огромното доверие, което им оказва ръководството на комбината?

Комсомолската организация разгръща широка просветна дейност за достойна среща на XII конгрес на ДКМС и 90-годишнината от рождението на Георги Димитров. Още от януари започна ежеседмичното излъчване на радиопрограми и беседи, комсомолците посетиха Химическия комбинат „Свилоза“ в предконгресните дни, проведоха „Вечер на 28-годишните“ и „Вечер на младия рационализатор“. Младите от КК „Република“ вече отчетоха втория етап на двегодишния окръжен преглед „На класата, на Партията и Димитровската родина — винаги верни“. Сега те сериозно се готвят за провеждането на Димитровския урок. И няма съмнение, че резултатите ще бъдат отлични. Просто защото целта е ясна, а дейността — наляце.

Розин ЧАПАНОВ

Делегати на

XII конгрес на ДКМС

Голямото доверие

В топлия предобед пред очите ми се сеяна Лясковец. Всичко в този град се беше протегнало към слънцето — пролетният ден пълнеше със светлина улици и домове...

Трябваше да се срещна с Христо Рашков, секретар на заводския комитет на Комсомола при Механичния завод. Произказа ме малко недоверие, но топли очи на слаяна чиния. Твърде малко успях да науча за него. Все пак това, което живее с проблемите и с мярката на нашето градивно време, извисяваше биографията му.

Като ученик избира за своя професията на леяр. Упоритост, съсредоточеност и любов към техническите знания са необходими, за да направи рещателната лава на метала да ти бъде покори и да се излива в тонни и красиви форми. Сигурно тази вдъхновеност в работата е спечелила младежите, за да му поверят комсомолското ръководство и да го изберат за делегат на най-високия свой форум — XII конгрес на Комсомола. Унах съвсем ненадейно, не осъзнав обещанието си за дълголетие на комсомолски ръководител, той трябва да защитава и позициите на студент-започник във Висшия институт за народно стопанство във Варна.

Нашата младежка организация — заговори Христо — работи под знака на идващия конгрес и чествава неговата годишнина от рождението на Георги Димитров. На събрания ще бъдат отчитани поръченията от личните страници. Това ще бъде ате стат за обществената дейност на всеки комсомолец. Тържествено ще връчим паметни карти на успешно положили те Димитровския урок.

Зад думите на комсомолския секретар виждах задружните ръце на младите работници, които участват с достойни дела в производствените работи.

Запитан го какви чувства го възбуждат пред приближаващия конгрес:

„Избирането ми за делегат на Дванадесетия конгрес е голямо доверие отговорен дълг. Конгресът ще утвърди решителния поврат в Комсомола, решенията му ще дадат по-нататъшната насока на всеобщия младежки трудов подем.“

Отвън долетяха мелодичните звуци на Йоника — през обедната почивка заводският естраден състав започва да изпълнява репертоара си.

Сбогувах се. От репетиционната зала долетяха глас на момиче. Дърветата опнаха клонови в очакване на птици, клони и цветове. Тръгнах си с увереността, че младите производственици пишеха заедно свои редове в трудовата летопис на годините...

Димитър КЕНАНОВ

СЪС ЗАВЕТИТЕ НА ВОЖДА

Средношколците от Втора политехническа гимназия във Велико Търново се готвят тържествено да отбележат 90-годишнината от рождението на Димитров и XII конгрес на Комсомола. Личните обещания са изпълнени. Между дружествата се проведе състезание „Какво знаеш за Георги Димитров“. Написания са над 100 реферата.

Преди Всемладежкото априлско събрание младите димитровци ще имат срещи с ветерани на Партията, с герои на социалистическия труд.

Димитър ПЕТРОВ

Бялата пътека

Има една тясна бяла пътека в Родопите, която се вие между стръни дървета и гъсти храсталаци, заобикаля масивни стволести дървета, тук-таме пресича планински ручей и подгонена от хладната ни ласка, тича нагоре, към примажливите светлини на бяла кокетна сграда — застава „Ориент“.

Бялата пътека ми напомня една топла юлска вечер на миналата година. Дожурният наряд проверяваше документи на на портала. Едно симпатично чернооко момче хвърли поглед върху паспортта ми и широко се усмихна:

— Значи и Вие сте от Велико Търново. Знаете ли колко много от нашия край има ме горе на заставата? Аз съм от Раданово, учил съм във Велико Търново...

И момчето, като всички войници, които служат далеч от родния край, се увлече в спомена — за Царевец и Янтра, за училищните приятели.

Това беше първата ми среща с редник Тодор. После, докато изкачваме пътеката към заставата, момчето ми разказа за онази нощ на 27 юни.

Денят досега. В близките родописи сета било шумно и весело. Светлинките им сякаш напомняли на гранчиците за изборна победа през този ден, за радостта на трудовите хора. В такива дни на всенародни празници момчетата със зелени патони били нарек. А бурята сякаш ги предупреждавала за...

Грешно си бил направил сметката чужденецът М. Г., който решил да премине границата в района на заставата. Неговото „миро“ пътува не завършило в този момент, в който посетил към специалното си снаряжение за дейност през сложните охранителни съоръжения. Но чуждешки изглежда бил забравил, че у дома и стените помагат. Докоснати, съоръженията сигнализирали. А момчетата от заставата на офицера Стоянов, водени от мл. сержант Николай Голаков, заедно с всички граничари безспорно. Граничарите Пенчо Стоянов, Тодор Тодоров и Стоян Йорданов били до местата си. Тук било и същото куче Магнит. Тодор го повед към посиката, в която старшият на наряда предполата, че е тръгнал чужденецът. Всичко ставало бързо и тихо.

След половин час догъл първият успех — Магнит от крил върна следа и задържал водача си. След още десетина минути кучето „фермирало“ — а значи, по всички правила са действували!

Кракча по крачка, уверено и хладнокръвно напредвали граничарите. Имало вече симптоми, че са съвсем близо до решаващия момент. Последвал някъде предупредителен сигнал и в необходимия интервал автентичен рев набушил тишината. Вандитът, който до този момент е имал намерение да се движи почти като змия на пред, бил принуден да излезе от глас. Не, той бил ранен и неговият стон потънал в тъмнината. В такива случаи уставете изискват нова поредица от специални действия. Граничарите ги знаели добре и про

лъжливи атаката. Настигнали нарушителя, заловили го и смелата акция приключила успешно.

Бялата пътека скъсваше разстоянието между заставата и спомени от лятото. Какво ли е станало с момчетата? Николай, Пенчо и Стоян са се уволнили, нали тогава си брояха дните... Сигурно и редник Ангелов, също от великотърновската „колония“ е вече в родния си край. Може би често си спомня за двете си участия в задържането на нарушителя на границата... Вещност, кой знае къде са момчетата сега.

Докато мислите ме отвеждаха далече, на стотини километри от границата, неочаквано пред нас се изправиха две съвсем млади момчета и ни поздравиха:

— Добре дошли!

Не беше никак трудно да разберем, че са бойци на границата отскоро. И още нещо — че и те са от нашия окръг.

Седемнадесет души тържовци сме на заставата! — Още щом пристигнахме, от предварителното обучение, се включихме в съвещаването между окръзите. — Тържовци винаги досега го печелили. И ние няма да го отстъпим. Трягичните трябва да се поддържат. Ето, вижте! — и любезните домакини ме отведоха при таблото със снимките на най-добрите.

Срещнах откритите погледи на момте познати от лятото. Те още живеяха на заставата.

Ето го и Тодор (на снимката). Току-що се освободил от наряд. Като разбрал, че сме пристигнали, веднага дотърчал, не сдари дори обувките си да сменя.

Докато говорехме, мургавият момък все поглеждаше към лявата си ръка. После от другарите му разбрах, че златният часовник на който все още не може да се наредва, му е скъп спомен от тревожната нощ. Награда от командира на отряда! Разбира се, заедно с няколко дни отпуск, за да се разходи до Велико Търново.

А аз си представям това слабичко момче в онази бурна нощ, когато Магнит го е водил по следите на престъпника. После, когато акцията приключила от напрежение, от умора и от безкрайна радост от успеха, Тодор се хвърлил

на влажната земя и дълго не станал. Сякаш усещал силата на родината...

Привечер в димитровската стая на заставата е винаги оживено. Шах, телевизия, музика, писане на писма и... мчти. Това са обичайните занимания на свободните от наряд и други занятия граничари.

Момчетата от Велико търновски окръг са винаги на първо място — с охота заразяват командирът на заставата Стоянов. Златни момчета са. Всичките! Ефрейтор Борисов е секретар на комсомолското дружество, мл. сержант Марчев скоро се класира на второ място в учебния пункт — пет дни отпуск получи за това. А редник Лазаров, който е възпитаник на Техникума по обществено хранене, е отличен готвач.

Радиоапарат с много плочки. Изпращат ни с песен „Моя страна, моя България“. Красиви и силни думи. Още по-силни тук в тази бяла застава. Застава „Ориент“ с красива бяла пътека, от която започва България.

Мария ЗЛАТЕВА

Снимки: Иван ГУНЧЕВ

МЛАД ЖКИ УНИВЕРСИТЕТ „МАРКСИЧЕ КА МЪСЪЛ“

Във Великотърновския университет „Кирил и Методий“ бе дадена зелена улица на една интересна форма за идейно-политическо, патриотично и интернационално възпитание на студентите. По инициатива на катедра „Марксизм-ленинизъм“ и комисията по идейно-политическата дейност към университетския комитет на Комсомола бе основан младежки университет „Марксистическа мисъл“.

При голям интерес преминаха първите две сбирки.

Цялостната дейност ще се извършва в двата отдела: теоретико-методологичен и от дла „Масова пропаганда“. В четирите секции — философия, политическа икономия, социология и научен комунизъм на първия отдел, студентите ще развиват и усъвършенствуват своите знания в усвояването на марксистическия теория. А в отел „Масова пропаганда“ работят всички, които показват данни на добри пропагандатори и популяризатори на научните знания и достижения на марксизма.

Разговаряхме с председателя на младежкия университет — к. ф. н. Николай Николов, който сподели, че за осъществяване на поставените цели и задачи ще се организира ежегодно студентски конференции, диспути, научни сесии, симпозиуми, конкурси за най-добра научна разработка. Ще се издава годишник с най-добрите работи.

Към почетния съвет на младежкия университет „Марксистическа мисъл“ е формирана оперативна група за разрешаване на организационните проблеми. В университета право на участие добиват всички студенти, показали отлични оценки по идеологическите дисциплини и всички първокурсници, доказали и защитили правото си на членство с професионални интереси.

Иван КИРОВ

До конвейера за монтаж е комсомолската бригада на Тодор Петров от Завода за телферни електродвигатели — Велико Търново. За една работна смяна тя монтира 70 телферни електродвигатели с високо качество... Снимка: Николай КАЧАКОВ

Горското стопанство в Свищов изпълни плана си за пролетното залесяване до 31 март, като вместо 700 дка са засадени предимно с бор и топола 740 дка. В тази акция активно участие взема и учащата се младеж от града. Досега са участвували над 5960 ученици и ученици.

НА СНИМКАТА: Техническият ръководител на обект Кирил Димов с осмокласниците от училище „Ф. Сакелариевич“ Аделина Грозева и Виолета Денчева по време на залесяване.

КРАЧКА НАПРЕД КЪМ ТЕХНИЧЕСКИЯ ПРОГРЕС

Варовото стопанство на Общостроителния район — Свищов — гаранция за ритмичност — Два пъти по-висока производителност на труд

Неотдавна беше завършено и предадено за редовна експлоатация новото варово стопанство на Общостроителния район в Свищов. С него предприемачите най-после осъществиха една своя отдавнашна мечта за по-пълното задоволяване на строителното производство с големи количества варови разтвори. Тази нужа да са засили най-вече през последните няколко години, когато броят на мащабните машини в района нараства. Двете примитивни варови стопанства, които съществували, едва успяваха да произведат на ден по 24—28 самосвала разтвор, което беше крайно недостатъчно за да покрие големия капацитет на мащабните машини. С новото варово стопанство се прави нова крачка напред към по-висок технически прогрес и по-ритмично изпълнение на големите задачи, които стоят пред колектива през тази година и през годините на шестата петилетка.

Варовото стопанство е последният етап от изграждането на помощно стопанство на района. Преди това бяха завършени бетоновия център с капацитет 120 куб. м бетон

ния цех, сервизната работилница, складове и канцелария. Така оформено, помощното стопанство заема площ от над 15 декара.

Варовото стопанство вече произвежда различни видове варови разтвори за нуждите на строителството. Тук се извършва и прецизно пресяване на пясък за фин варов разтвор, а сега се използва много и „тецова“ пепел, с която варовият разтвор придобива по-голяма пластичност, якост, и специфична мазини. Така той по-добре и по-лесно преминава по маркуча на мащабната машина.

Десетте подобекта на варовото стопанство са почти напълно механизирани. За транспортирането на негасената вар от склада се използва дауберабанна лебедка със скреперна кофа, чрез която вартата се изкачва до варогасилното в ламаринен бункер. Оттук по реверсивна транспортна лента тя се наслагва в 18 двуредни варни ями, където се извършва гасенето на вартата. Участието на човешки труд в този трудоемък процес сега е незначително. От варните ями чрез

помпни вартата се отвежда във варосмесителната кула. Тук по естакада с транспортна лента се отвежда и автоматично пресият и сортиран ширтен материал.

Варосмесителната кула е изработена от стоманобетонова конструкция и има височина около 10 метра. Тук е разположено главното електрическо табло, има още два дозатора — един лентов и един теловен и две противотокни бетонобъркачки от по 500 лнт ра.

Цялото ръководство и управление на варовото стопанство, чиято производителност е 120 куб. м на ден, се осъществява от един команден пункт, който е поставен в отделна кабина. Общо производствена дейност на варовото стопанство се изпълнява от 5 работници и един оператор.

Лентовите дозатори, реверсивните ленти, бетонобъркачките, помпите и дозаторът за варно мляко се настройват за пускане в движение и за спиране с часовници за време, през което те дават определено количество материал. Готов варов разтвор от едно бъркало се получава за 2 минути. Той се ововожава от

бетонобъркачката и попада в стоманения бункер. Оттук готовият варов разтвор се взема автоматично от самосвал на всеки 10 минути или дневно се пълнят към 45—48 самосвала, а месечно те ще до стигнат до 1000—1200 самосвала.

К. БАКЪРДЖИЕВ

Шофьорът Георги Пачев полага много грижи за на временното запасяване с гориво — смазочни материали на бензиностанция № 11 в Горна Оряховица.

Общински народен съвет — В. Търново

ТЪРСИ

да назначи:

СТРОИТЕЛЕН ТЕХНИК за постоянна работа в отдел „Архитектура и благоустройство“.

Постъпване веднага. Заплащане съгласно щатната таблица.

2—2

Фабрика за тенекиен амбалаж — Лясковец

ТЪРСИ

да назначи КРАНИСТ за автопогруз ГАЗ-51.

Постъпване веднага.

Справка на телефон: 2-21-03 и 9-21-27.

3—2

СУ „Водно строителство“ — Велико Търново

ТЪРСИ

да назначи

за стола на обект язовир „Новковци“

УПРАВИТЕЛ

ДОМАКИН.

Желателно е семейство.

Квартира, отопление и осветление бесплатно, плюс 30% допълнително за плащане.

Сведения в служба „Личен състав“ — ул. „Н. Габровски“ № 24 — тел. 2-19-84.

3—2

Любопитно

Каспийски

неунос

В Баку, столицата на Азърбајджан, ще се появят нови пететажни сгради. Те ще бъдат построени не по улиците на града, а в открито морско пространство на най-големия морски нефтодобивен район в Световния съюз — Нефтен Камин. През деветата петилетка добивът на „черно злато“ в Нефтен Камин ще нарасне значително, това ще наложи увеличаване броя на специалните.

Основите на новите сгради, ще бъдат изградени върху здрави пилоти, забити на дълбочина 20 метра. В града ще има поща, телеграф, бърсварски и фризьорски салони, модно ателие, стол, пералня, кинотеатър и спортен комплекс.

Хора, с които се гордеем

ОТ РАНА УТРИН ДО КЪСНА ВЕЧЕР

— Добре е, че узича ни до стоишкия двор и потънала пощно време в електрическа светлина, иначе нощем трудно ще се отива на работа.

Такава мисъл често спхожда краеведача Никола Капукаранов, когато към 3 часа сутрин тръгва към фермата в Сухиндол. От двайсет години е свикнал с тази сутрешна „разходка“. С мъра ни очи да го пуснеш, н-к ще стигне. Защото освен електрическата, една друга светлина грее и топла сърцето му — любовта към кооператива и работата.

А преди години Никола беше бедно момче, с нерадостно детство. Какво остави баща му? Една прегърбена къщурка, покрита с каменни плочи, които в дъждовното време създат и седем-осем декар нивки, едва стигащи да изхранят многолюдното семейство.

Момчето расна в неволя. Завърши прогимназия и се впрегна в кърска работа от рано. Почина баща му. Пали е само момче между сестрите, в него е надеждата. То е опората. То е за мъж и сто панин. И още: оттогава Никола свикна с палещите дъни на слънцето, с топлата гръд на земята, с напуканите жлести ръце и с немотията. Немотия, която чернее младежките му дини и която той трябва да победи.

И победата дойде. През 1948 година Никола взе като основател в новообразуваното кооперативно стопанство. Три години беше каруцар.

— По това време, — си спомня краеведачът — бях приет за член на Партията и ми възложиха да подкрепям краевефермата. Занизаха се годините — една, че две, че двайсет... Стремя се да из-

пълнявам съвестно поручението и главно да изпълнявам плановите. Не е леко, но шом човек обича работата си и тя го обича, няма мъчнотия. С другарката си Велика гледаме и подреждаме шестдесет крави. От ранна утрина до късна вечер. Не мерим работата си с часове... Е, косите ни побеляха, ала няма вече гърбавата къщурка, няма ги тревялите нивки на Богдан Капукаранов, из които подкачаха жабите Днес неговият син наистина е щастлив със сина си механик, снахата и внучетата, с радостния и честит живот.

Приятно е да слушаш този снажен и весел кооператор да го гледаш в президентула на тържествени събрания и конференции. Отколеното бедняшко момче там е застанало чистото и гордо, макар и с посребрени коси. А на гърдите му злати като скъпа старинна пара юзвещен медал, от 25-годишнината на социалистическата диктатура.

Неделчо ТИЧЕВ

Из бележника

на журналиста

ПРАВЕНО — НЕДОПРАВЕНО

В района между театър „Константин Кисимов“ и Стоматологическата поликлиника се обособи едно приятно зелено петно, което става естествена среда и за паметника на Апостола на свободата — Васил Левски.

Но... до сградата на поликлиниката още зее един грозен, необлагороден къс от тази площ. Едва ли са необходими много средства и усилия и той да се завърши и свърже с малката градинка. Тук би могъл да се отвори и един малък проход със стъпала край сградата, което ще улесни гражданите при придвижване от ул. „В. Левски“ към „Пар Освободител“ и ще придаде завършен вид на зелената площ. При това движението на пешеходци по ул. „Пар Освободител“, където сега се гарираат коли и мотори, е крайно затруднено и дори опасно.

Дано само не се досетят търговските работници и да наместят и тук някой и друг павилион! „Предвидлив“ шофьори дори правят опит да го обсебят за паркиране.

Илия ПЕТРОВ

Писмо в редакцията

ОТДАВНА НАЗРЕЛА НЕОБХОДИМОСТ

Всеизвестно е, че село Джулюница е типично градинарско село. В оранжерии, в парници и на открито годишно се произвеждат хиляди тонове зеленчуци.

На гарата се намира консервативна фабрика „Домат“, а клоунът на ДСП „Булгарплод“ снабдява със зеленчуци няколко окръга.

Всичко това е стара гордост на селото и е много хубаво. Но не за това ми е думата, а как може да си купи джулюнчанинът зеленчук през пролетта. Миналата година това можеше да стане от павилиончето при порталта на оранжерията. Оттам си купуваха красавици и домати работниците, хората от околните села и по-отдалечени места. Павилиончето бе закрито. Мотивите са тъжни, че работниците губели много време, изнасяло се без да се заплаща и др.

От време на време се казва по малко зеленчук в павилиончето в селото. Стоката бързо се разпродава и не стига за всички. През лятото и стопанството открива временен пункт за

продажба на зеленчуци, но и това не е достатъчно. Излиза така, че жител на селото може много по-лесно да си купи зеленчук от магазините в Горна Оряховица и Велико Търново, отколкото оттам, където се произвежда.

Всичко това навежда на мисълта, че е време снабдяването със зеленчуци изцяло да се поеме от потребителната кооперация. Нужни е да се открия предствителен магазин до магистралния път София — Варна, снабдяването на който през зимата да става от оранжерията през пролетта от клоун на „Булгарплод“ а през лятото и есенята от кооперативното стопанство. Тук да се продават, разбира се, и всички произвеждани в кооперативна фабрика „Домат“ артикули. По този начин ще се реши снабдяването на джулюнчани, а и на пътуващите по магистралата с пресни зеленчуци. Такъв магазин ще увеличи още по-рече славата на Джулюница.

Стоян КИРОВ

Техният пример — наше всекидневие

От 1 стр.

Инж. Трифон Георгиев — носител на орден „Димитров“ говори със загриженост за жестоката грубост, с която все още някои посвятат върху горите. Той повдигна и един важен въпрос — излиза ли на пенсия не значи, че силите са изчерпани. Докато човек диша, трябва да се стреми да бъде полезен и полезен.

За своя труд, за изманията от тях път, говориха и орденосиците от селските стопанства — Георги Димков и Иордан Върбанов, Димитър Александров от Химкомбината в Свищов.

На срещата присъства и Кирил Христов — герой на социалистическия труд, първи в окръга започнал да работи по примера на знатия съветски машинист Панин и Марко Георгиев — майстор в Локомотивното депо — Горна Оряховица.

За успехите, постигнати през двайсет и шест годишната работа във фабрика „Васил Коляров“ Надоклада „Балко“ е отличен с много награди. Но най-скъпата за нея е орденът „Димитров“, който бързо за смяната преди всички, когато помага на другите, когато остава до късно, тя помни едно — орденосиците трябва да бъде обречени.

Като орденосиц и член на бюро на ОК на БКП и председател на ОСПС на срещата присъства и Иван Златев. Тук бе и председателят на кооперативното стопанство в Джулюница Тодор Нейков. Повече от двайсет години той ръководи едно стопан-

ство, което години наред по-лучава високи добиви и зема челно място. На срещата присъства и Стефан Петров, председател на ОК.

Владимир Кънев следеше внимателно разговора. Той е един от първите смелци, пристъпили със желание към сложните строителни машини. Обучил стотици батеристи. На работния пост го арестувало внезапното нещастие. Когато разтревожени и потресени са го пренасяли окръжен, с премазан крак, сигурно всички са мислили, че е прославен батерист е свършено... Но макар с протеза той се върнал отново на багерите. И отново станал първенец. Не само това. Заминал за Темир Тау, участвувал в изграждането на Казахстанската магистралка. После работил на язовир Растан в Сирия... Един човек с два ордена „Димитров“ и една протеза! Ръководител на механизацията по изграждането на новата магистрала София — Варна в участък Микре-Севлиево. — Велико Търново — Лясковец.

Срещата с първенците — орденосиците завърши.

Но тя събуди дълбоки и сериозни размисли за огромната отговорност, която ляга пред ония, които идват на мястото. Тази смяна никога няма да бъде спяна от трудностите, които срещнаха първите. Но пречки безспорно ще има. И те ще трябва да бъдат преодолявани със същата увереност и сила... Подвигът на ветераните задължава!

Локомотивно депо — Горна Оряховица

организира

КУРС ЗА ПОМОЩНИК МАШИНИСТИ НА ДИЗЕЛОВИ ЛОКОМОТИВИ.

Курсът е тримесечен, на държавна издръжка и ще започне от 20. IV. 1972 година. Кандидатите трябва да са завършили основно образование и да не са по-възрастни от 40 години.

Подане на документи и справки при „Личен състав“ на Локомотивно депо — Г. Оряховица.

3—2

Комунални услуги — Велико Търново

търси

да назначи веднага:

ШОФЬОРИ за товарни и специални коли

АВТОМОНТЬОРИ от II до VIII разред

Справки — „Личен състав“ или на телефони 2-20-51 или 2-26-56.

3—2

Завод за автоматични везни

— Лясковец

търси

НАЧАЛНИК ОТДЕЛ „МАТЕРИАЛНО-СНАБДЯВАНЕ“ — ср. техническо или висше образование.

ЦЕНОВИК КЪМ ПЛАНОВО-ИКОНОМИЧЕСКИ ОТДЕЛ — с висше икономическо образование.

ТЕХНОЛОЗИ И КОНСТРУКТОРИ — със средно техническо образование.

Заплащане съгласно щатни таблици.

За справки — „Личен състав“ при за вода, телефон 9-20-70, втр. 49.

3—1

Държавно земеделско стопанство

— Велик Търново

има

вакантни длъжности в стопанството за:

АВТОМОНТЬОРИ от IV до VIII разред — петима

РЕГУЛИРОВЧИК за нафтови помпи

Заплащане по щат. Справки — зав. Личен състав.

3—1

ВСИЧКО ЗА ЗДРАВЕТО НА ЧОВЕКА

Седми април! Колко нов и колко хубав е този празник! Ден на здравия работник, ден на възхваляване на всеотдайния труд в помощ на човека.

Срещнахме се в навечерието на празника с д-р **Мара БЪЧВАРОВА**, началник на отдел „Народно здраве“ при Окръжния народен съвет, председателка и на Окръжния комитет на БЧК.

Успехите? Задачите? Проявите се? — това бе темата на нашия разговор.

— Основното начало на социалистическото ни здравеопазване е профилактиката — започна д-р Бъчварова. — Особена острота сега се поставя въпросът за оздравяване на бития и труда на човека, опазване от замърсяване водата, почвата и въздуха.

В широк обществен план са поставени у нас и проблемите на борбата срещу сърдечно-съдовите заболявания. Болестите на сърцето са в центъра на вниманието на здравната общественост.

— Какви нови моменти има в здравното обслужване на трудещите хора в окръга?

— Преди всичко търсим повишаване равнището на лечебната дейност. Създадохме нова, по-ефективна организация за своевременно приемане и обслужване на всички нуждаещи се от медицинска помощ в поликлиниката и стационара. Премахването на ча-

стната лекарска практика ни задължи да отделим още повече сили за поликлиничния сектор — дублирахме лекарски кабинети, осигурихме свободен прием от специалистите, неотложна помощ от съответен специалист (терапевти, педиатри) и т. н.

Много отговорни задачи стоят пред нас във връзка с увеличаване на раждаемостта и цялостно подобряване на дейността по майчиното и детското здравеопазване.

— Как се развива научната работа в здравните заведения?

— Хубаво е, че наука и

практика вървят ръка за ръка. Научните разработки, публикациите, курсовете и другите форми за преквалификация, за усъвършенстване, не са самоцел. Всичко е подчинено на една цел — бързо, своевременно, на високо научно равнище да се помага на болния човек. Все повече укрепва Клиниката по вътрешни болести при Първостепенната окръжна болница във Велико Търново, ръководена от доцент д-р Колю Денчев. Тя се оформи като дейно звено-филиал на ИСУЛ. Вече преминава към редовно-планово обучение на лекари. Сега близо

30 лекари от Североизточна България участват в третия пореден курс за практическа и теоретическа подготовка за вземане на специалност по вътрешни болести. Радващо е, че и още едно болнично звено — хирургическото отделение във Велико Търново — се оглавява също от хабилитирано лице — доцент Александър Гюровски. И тук се създават условия за спокойна творческа работа, за въвеждане на големата хирургия и евентуално за прерастване на отделението в нова клинична база.

В редните на кандидатите на медицински науки влязоха и д-р Кирил Маноилов, главен лекар на Окръжния онкологичен диспансер, д-р Тодор Петков, завеждащ отделение в същия диспансер, д-р Васил Гунев, завеждащ акушеро-гинекологическото отделение при Районна болница в Свищов. Значително се увеличила публикациите на наши лекари в български и чуждестранни издания.

Накрая, ползвам се от случая — сподели д-р Бъчварова — горещо да поздравя хилните здравни работници от целия окръг — лекари, зъболекари, организатори, сестри и младши медицински служители — с настъпващия празник и да им пожелаем нов творчески успехи.

Александър ТОШЕВ

ЦИФРИ И ФАКТИ

През 1944 година в нашата страна са били регистрирани само 3516 лекари, 824 зъболекари, 826 фелдшери и 1442 сестри и акушерки. На 10 000 жители са се падали по петима лекари и един зъболекари. А днешните статистически данни — 15 819 лекари, 3111 стоматолози, 2382 фармацевти, към 5000 медицински сестри, повече от 12 700 медицински кадри със средно специално образование.

Днес в нашата страна са ликвидирани или ограничени тежките инфекциозни заболявания като малария, дет-

ски паралич, тетанус, антракс, лептоспироза, дифтерия.

Неколкократно се сниже на детската смъртност — от 144,5 на хиляда новородени през 1954 година, тя спадна на 27,3 на хиляда за 1970 г. Средната продължителност на живота се увеличи до 70—71 година.

Голям брой здравни дейци са носители на високи правителствени отличия: 21 имат званието „Народен лекар“, 65 — „Заслужил лекар“, 25 са лауреати на Димитровска награда, няколко хиляди са орденосъци и отличници на МНЗ.

В името на живота

Тук няма място за спокойни разговори. На масата лежи човек — на ръба между живота и смъртта. Над него след миг ще се надвесят няколку чифта зорки очи и ще заработи скалпелът в ръцете на хирурга. Ще започне борбата за живота — една тиха, безмълвна, но ожесточена битка, в която лекарят ще напрегне цялото си внимание, умение и знания, за да я спечели, за да излезе от нея победител, а пациентът да се събуди и да види пак слънцето, клоните на дърветата, полюбвани от вятъра и да чуе гласа на своите близки, които чакат със замръд дъх до вратата на операционната.

След няколко часа, през болките на пациента, ще грейне една усмивка за хирурга — най-скупата награда, която е безценна и заради която хората с бели престилки отдават своето време, лишават се от спокоен сън, от разходки, — от много удоволствия.

Операцията е сполучлива. Ще живее! Благодарим ти, докторе!

НА СНИМКАТА: В Окръжния онкологичен диспансер. Д-р Савов, д-р Лазаров, д-р Иванченко и сестра Тихолова по време на операция.

Снимка: Събо СЪБЧЕВ

Наниз от човешки дела

мъжки глас повика близкото и скъпо име... Знае, че трябва да тръгне. Показва се на вратата обвита в шал. „Замисли се за Харваловици“ — отеква гласът и в шейната се изгубва в зимната виелица. Горещ в Балкана от пресип пътен сън. От 22 до 4 часа сутринта пътуват. Заварват родилката в безсъзнание — пулсът едва се чува, а темпуратурата отива на последния градус. Срещните и опитни ръце на акушерката работват. С раждането се връща един гаснещ живот...

Много случаи в тези години са изведжали „баба Коса“ от семейството и, когато капнала от умора е трябвало да почива. Един ден тя успяла да акушира пет родилки от Благоевград, Писарци, Толуци, Малешковци и Кехайовци и вечерта, когато трябвало да прекрочи прага на своя дом, заминала да обрече шестото дете в махала Тигани.

По инициатива на Койка Коева и д-р Петков през 1950 г. се открива родилен дом в Елзана. На 15 януари, заварвала се от обиколка из селата, тя заварява в родилния дом да чака първата родилка Сийка Попова. Домът още не е обзаведен. Само пет легла в една стая. Няма чешма, канал. Раждането е труднo. „Баба Коса“ поема дете то посянало, с никакъв признак на живот. Мисълта, че първото раждане в новия родилен дом може да бъде несполучливо, в миг пропизва съзнанието й. Във втория миг тя разтърва със спирт малко то телице. Сърцето на акушерката се свива от болка, но вярата й е голяма. Най-сетне бебешки писък. Първото детско гласче зазвява в родилния дом.

И в това начало тя е сама — с една санитарка.

1957 година й донесе голяма радост — награда „Народен орден на труда“ — сред бърн.

В последните години от службата й идваха при нея

млади жени да ги акушира — същите, които са се раждали в нейните ръце. Тя работеше вече в колектива с други пет акушерки, лекар и четири санитарки.

И сега, когато е пенсионерка, при тежки случаи пак я търсят. Главният лекар на болницата казва: „Докато и се обадим, след пет минути е при нас. Голямата й опитност и младежка сърчност винаги помагат“.

Петко ПЕТКОВ

Благодаря от сърце

Преди няколко дни при нещастен случай почти загубих зрение. Бях откаран в очното отделение на Окръжната болница, където бях приет с леобичкован топлота от д-р Лазаров, който вложи цялото си умение на опитен лекар и с мо за три дни отвори очи. Благодаря от сърце.

Никола ТАРАПАНОВ

СВЕТЛИНА

Животът му прилича на класирана нива, която тежки класове пред тебе свежда. Отвися си човекът... Бавно си отива... И ти сега си му последната надежда.

Очите му блуждаят. Скоро ще угаснат. И край. Така ли, боже мой, човек умира? Навън е пролет като в песните прекрасна. Навън животът в клоно и стебла пулсира.

Светът цъфти. И пет птици сладкогласни. И сини вихри веят в сините простори. Спомни си, докторе, спомни си за баща си преди върхът на скалпела да заговори.

Спомни си сребърните изгrevи на юни. Ливадите. Тревите с бисерни клепащи. Коси звъняха там като огромни струни. И той, баща ти, пръв пред всичките косачи.

Спомни си вечерите... Вечерите с дълга, с безкрайна тишина от пресните завита. Ти нежно сричаше тогава: „Аз съм българче...“ А той, баща ти, слушаше с усмивка скрита.

Спомни си, докторе... Но ти очи повдига. И казваш просто: — Пациентът ще живее! Това е всичко. Всичко! И това му стига. Ще бъде жив! Над него слънцето ще греє.

Ще бъде жив! Създа на бузата му свети. И сякаш усните му шепнат в тишината: — Благословен да бъде скалпелът в ръцете на този, който ни възвръща светлината!

Матей ШОПКИН

Имена от спортния летопис

„Златният“ Димитър

Малко неочаквано дойде тази вест. Мнозина дори търсеха името му в листата на борците от окръга. Кой е Димитър Стоянов Маринов? От кога се състезава? Поводът — едно съобщение, че е воювал златен медал, първо място на републиканския турнир за наградите на ЦК на ДКМС в началото на месец март.

Роден в Джузелица Тренира от малък. Пръв треньор — собственият му баща, сам дългогодишен състезател. Още дете, участва в състезания, организирани в селото. А през 1968 година, вече ученик от Транспортния техникум в Дряново, стартира за пръв път в републиканско първенство (в Ловеч) и финишира на почетното трето място. Следващата година, със

тезател в старша юношеска група, също на републикански турнир, този път в Русе, Митко прекреча още едно „стъпало“ — сребърен медал. Първият голям успех обаче идва през миналата година, когато той се прибира в родния окръг. Като член на сборния отбор на окръга не чели златен медал на републиканското селско първенство в с. Суворово, Варненски окръг.

От есента на 1971 година учи във Велико Търново и е състезател на „Етър“ в категорията до 68 кг. През декември на закрит турнир, организиран от БФБ, е включен в националния отбор за юноши до 20 години. Нов златен медал печели на окръжния турнир за купите и медалите на ОК на ДКМС и ОНС във Велико Търново.

Успехите на талантливия борец му осигурява и покана за големи международни турнири на ЦК на ДКМС, тази година в Ямбол, където се състезава с най-добрите в страната. В категорията до 70 кг (юноши до 20 години) той трябваше да мери сили с още шест борци, които оформиха най-силната група в целия турнир. Достатъчно е да се спомене, че в същата категория стартираха европейският шампион Г. Апостолов и световният вицешампион П. Недев.

„Туз“ във всички срещи без една. Само веднаж претърпя загуба, и то след тежък двубой срещу П. Недев. Но активът му бе достатъчен, за да „покрие“ и... напълно заслужено да го изпрати на най-високото стъпало на почетната стълбичка. Младият великотърновчанин Димитър Стоянов Маринов вписа името си в почетната книга на турнира, заслужи високо признание и отличие — купата на ЦК на ДКМС!

Както научихме от неговия треньор Илия Чучулски, сега Димитър е на подготовка с националния отбор. Събира сили, знания, умение, опит. Калява се за нови успешни битки, за прослава на окръга и родината.

НА СНИМКАТА: Д. Стоянов с купата на ЦК на ДКМС

Александър ГЕОРГИЕВ

Зона „Янтра“

БЕЗ ПРОМЯНА В ПОЗИЦИИТЕ

Очакванията за осигуряване предимство на някои от борците в този кръг не се оправдаха. Вниманието бе насочено към Г. Оряховица, където гостуващият поповски отбор срещна сериозна съпротива. С максимални усилия домакините задържаха напора на по-опитния противник почти до края и само в шест минути не устояха и отстъпиха с един гол. Дебелчани на неадапта в Дряново, където вкарва три гола. Червеночанци от Павликени записаха победа без да играят, тъй като съперниците им от Търново не се явиха. Така след този кръг позициите на трите чели отбора останаха непроменени.

„Левски“ (ПТ) игра силно в Бяла, но пропусна златни възможности. Победата на „Вечвой“ дойде след много тежък двубой и то срещу противник, който играе ролята на опашка. Еленчани изобщо се представят неубедително през пролетта.

РЕЗУЛТАТИ:

Машинистонте — Черноломец 0:1, Локомотив (Др) — Ботев — 4:3, Червено знаме — Септември — 3:0 (служебно); Бенковски — Левски (ПТ) — 3:2; Вечвой — Ненко Илиев — 2:1, Урожай — Левски (Ом) — 1:3; Локомотив (Кч) — Янтра — 2:2; Болшевик — Чавдар — 3:1;

КЛАСИРАНЕ:

1. Червено знаме	63:12	30
2. Черноломец	43:15	30
3. Локомотив (Др)	44:15	29
4. Янтра	38:15	25
5. Вечвой	26:25	22
6. Левски (Ом)	34:32	21
7. Бенковски	33:34	20
8. Левски (ПТ)	34:31	18
9. Локомотив (Касп)	30:27	18
10. Септември	35:40	16
11. Ненко Илиев	15:39	16
12. Машинистонте	17:35	14
13. Урожай	15:32	13
14. Ботев	27:55	12
15. Болшевик	18:45	11
16. Чавдар	17:49	7

Стефан КОНСТАНТИНОВ

ТРАВЕРС

РИЛА — ПИРИН

В края на миналата седмица от Велико Търново отпътуваха група алпинисти от туристическото дружество „Трапезица“. В продължение на десет дни те ще преминат по най-тежкия маршрут у нас — траверсът Рила—Пирин.

Тази интересна проява за планистите посвещава на 90-годишнината от рождението на Георги Димитров конгресите на ДКМС и БТС и 70-годишнината на туристическото дружество „Трапезица“.

В. ДОЛЧИНКОВ

НА СТАРТ СТУДЕНТИ

При голям интерес премина студентският спортен празник в Свищов, в който участваха близо хиляда спортисти. В лекоатлетическите дисциплини добре се представиха П. Палазов, Б. Полев, А. Узунов, П. Петков, Г. Маринов, Н. Козарова и др. Хабилитирано лице между отбора на Свищовския и Финалския факултет завърши 8:10, а футболната среща на преподавателите завърши наравно. С общ по-добър актив приключиха финансовите бити. Системата се състезава по борба вългана на тежести, теглене на въже, футбол (жени).

Розин ЧАПАНОВ

В „Б“ ГРУПА ПО ХАНДБАЛ

Най-сетне след четиригодишно участие в „Б“ РХГ и хабилитираните от Павликени можаха да играят на собствен терен. Осигурена бе удобна площадка, отговаряща на изискванията. В турнира за първенство на групата участваха и Спартак (Пл), ВИМЕЕС (Рз), Лудогорет (Рз), Левски (Стрж.). Над всички се откриваха плеяди, които само срещу домакините се затрудняваха, лопунаха пасив по време на срещата от 5 гола по... в края се наложиха — 20:19. Други резултати: Черв. знаме — Лудогорет 27:13, Русе — Стражица 25:13, Павликени — Русе 24:23, Плевен — Стражица 31:13, Павликени — Стражица 22:10, Разград — Стражица 17:8. Добри прояви имаха П. Галчев, И. Петков, И. Гавралов (Павл.), Бр. Братанов и П. Василев (Стражица) и др.

Йордан ДРУМЕВ

Радослав КАСАБОВ

ВАЖНО ЗА ШОФЬОРИ И МОТОРИСТИ

Съгласно разпореждане на КАТ, във връзка с мача „Етър“ — „Левски-Спартак“, в събота във Велико Търново се въвеждат някои ограничения в движението, ПАРКИРАНЕТО на превозните средства ще става: за идващите на ул. „Опълченска“, на Самоводски пазар и пред Окръжния народен съвет. След ползването на тези места и за превозните средства от направление Ханчовица и Габрово — участниците от „Н. Габровски“, западно от кинос „Искра“ и Летния театър. За пристигащите по пътя от София — всички улични и свободни площи западно от стадиона „Ивайло“.

ЗАБРАНЯВА СЕ паркирането около стадиона, по ул. „Д. Ивандов“, „Н. Габровски“, „Хр. Ботев“ и магистралата от пивоварен завод „Балкан“ до бензиностанция — запад.

Предупреждават се водачите да подбират безопасна скорост и дистанция при движението, да паркират правилно и да обезпечат превозните си средства против кражба и самозапалване.

„А“ окръжни групи

РЕЗУЛТАТИ:

Асеново — Дичини 6:1, Д. Оряховица — П. Сеновец 5:1, Беляковец — Масларево 3:2, Килифарево — Леденик 4:3, Джузелица — Козаревец 9:1, Първомай — Драгомирово 6:0, Полякряше — Стражица 3:2.

КЛАСИРАНЕ:

1. Джузелица	61:23	25
2. Стражица	54:19	25
3. Асеново	45:30	23
4. Д. Оряховица	45:32	23
5. Полякряше	40:24	20
6. Първомай	38:28	19
7. Паски Сеновец	44:51	18
8. Масларево	32:30	16
9. Леденик	32:33	15
10. Беляковец	29:42	13
11. Драгомирово	29:50	13
12. Дичини	19:49	11
13. Килифарево	23:37	10
14. Козаревец	18:49	5

РЕЗУЛТАТИ:

Вардим — Червена 2:1, Царевец — Химик 2:1, Д. Липница — Горна Студена 2:0, Г. Липница — Сломор 8:1, Дъскот — Драгомирово 4:0, Алеково — Орамо могила 2:2.

КЛАСИРАНЕ:

1. Химик	59:19	29
2. Вардим	40:23	21
3. Орамо могила	47:22	19
4. Горна Студена	37:27	19
5. Дъскот	24:18	17
6. Царевец	32:35	17
7. Сломор	47:46	14
8. Драгомирово	34:47	13
9. Недап	31:41	12
10. Горна Липница	36:48	12
11. Червена	32:51	11
12. Долина Липница	22:48	10
13. Алеково	20:48	9

РЕЗУЛТАТИ:

Карансен — Сашево 6:1, Морава — Д. З. Комбинат 3:2, Ресен — Карбова 2:0, Б. Славово — Самоловене 3:0, Патреш — Бяла черква 1:2, Сухиндол — Кименто 3:2, Лисковец — Бутово 2:0, Златарица — Михалици 2:0, Железничар — Кесарево 4:0.

КЛАСИРАНЕ:

1. Лисковец	50:17	38
2. Железничар	55:29	31
3. Михалици	52:40	30
4. Бутово	42:28	29
5. Златарица	47:34	27
6. Сухиндол	49:37	26
7. Кименто	50:49	23
8. Сашево	52:59	23
9. Б. Славово	45:44	23
10. Патреш	70:49	21
11. Карансен	54:50	21
12. Ресен	43:45	19
13. Морава	32:55	19
14. Бяла черква	32:48	18
15. Кесарево	39:62	17
16. Д. З. Комбинат	38:63	17
17. Самоловене	27:66	15
18. Бяла черква	21:61	15